

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.870 van 2 oktober 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 2 juli 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 10 juni 2008 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving ten dien einde.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. TIELEMAN, die loco advocaat J. DE LIEN verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn.

Op 22 juni 2006 vraagt verzoeker de Belgische overheid om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 31 augustus 2006 wordt de asielaanvraag van verzoeker ontvankelijk verklaard.

Op 30 januari 2007 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 14 februari 2007 dient verzoeker een beroep in tegen voormelde beslissing van 30 januari 2007 bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen.

Op 20 juli 2007 beslist de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 897 dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Op 29 oktober 2007 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van verzoeker een beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten -asielzoeker.

Op 22 februari 2008 vraagt verzoeker voor de tweede maal asiel aan in België.

Op 21 april 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Op 23 mei 2008 vraagt verzoeker voor de derde maal asiel aan in België.

Op 10 juni 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Op 10 juni 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoeker een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van een paspoort van Kirgizstan voorzien van een geldig visum.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Italië, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Finland, IJsland, Noorwegen, Zweden, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta om de volgende reden:

Kan met eigen middelen niet wettelijk vertrekken.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn (haar) terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden:

Gezien betrokkene enkel in het bezit is van een identiteitskaart en een rijbewijs, is het noodzakelijk hem ter beschikking te stellen van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs van zijn nationale autoriteiten te bekomen.

(…)”

Op 30 juni 2008 dient verzoeker een aanvraag in tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Op 2 juli 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij de aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 bis Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

2. Rechtspleging

Betreffende de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) met betrekking tot vrijheidsberoving, wijst de Raad op artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Voornoemd artikel bepaalt dat de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving die is genomen met toepassing van onder meer artikel 7 van dezelfde wet, zoals in casu het geval is, tegen die maatregel beroep kan instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad is derhalve niet bevoegd om kennis te nemen van de vordering in zoverre de vernietiging wordt gevraagd van de beslissing tot vrijheidsberoving.

3. Ontvankelijkheid

Verweerder werpt op dat verzoeker niet van het rechtens vereiste belang getuigt daar enerzijds de uitvoerbaarheid van het bevel om het grondgebied te verlaten behouden blijft en anderzijds het bestuur een herhaald bevel om het grondgebied te verlaten zal afgeven, gezien de kennelijk illegale verblijfssituatie van verzoeker.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid Vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit het administratieve dossier blijkt dat tegen verzoeker reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgevaardigd op 29 oktober 2007, gesteld in de bewoordingen als het in casu bestreden bevel om het grondgebied te verlaten van 10 juni 2008. Het bevel van 29 oktober 2007 steunt op de miskenning door verzoeker van artikel 7, eerste lid, 1° Vreemdelingenwet, met name omdat verzoeker verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten vermits hij niet in het bezit is van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. Het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, is gesteund op hetzelfde motief, met name dat verzoeker nog steeds niet beschikt over de vereiste documenten aangezien hij niet in het bezit is van een geldig paspoort met visum. Bijgevolg maakt het bestreden bevel een herhaald bevel uit, waarvan de eventuele schorsing en nietigverklaring de illegale verblijfssituatie van verzoeker niet wijzigt en voor hem geen nut oplevert omdat verweerder het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten van 29 oktober 2007 kan uitvoeren, vermits dit definitief is geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123.774, RvS 11 mei 2005, nr. 144.319). Er dient dan ook te worden vastgesteld dat verzoeker geen belang heeft bij de vordering en dat de ingeleide vordering dienvolgens onontvankelijk is.

De door verweerder opgeworpen exceptie is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.